

Fia Janson

Text: Emil Norlander
Musik: Trad arr. Ola Eriksson

C **G7**

Kän-ner ni Fi-a Jans-son som bor up-på Sö-der? Hon har för-res-ten
En av dom he-ter Ham-mar-lund, en he-ter Skrö-der Här ska ni se ett

1 **C** **E** **G7/C** **C**

två styc-ken vind-ög-da brö-der. klap-par och blö-der.
hjär-ta som

2. Ifrån den allra finaste adel vi stamma.
aldrig jag ens har vågat sagt: jäklar anamma.
Vilken som var min pappa och vem var min mamma.
Det tycker jag förresten kan göra detsamma.
3. Sommaren bodde vi i en fåbod i Spånga.
Där både tjur och oxar och korna mej stänga.
Den tiden då var kjolarna vida och långa.
Men sedan ha de krympt så att nu är de trånga.

4. Kärleken är i alla fall alltid det värsta.
En gång i detta livet jag hade en kär'sta.
Det var en stillig karl ifrån någon affärssta'.
Men nu så har han flyttat, nu bor han i Märsta.

A DUE **A** **E7**

Kän-ni Fi-a Jans-son som bor up-på Sö-der? Hon har för-res-ten två
En av dom he-ter Ham-mar-lund, en he-ter Skrö-der Här ska ni se ett

1 **A** **2** **E7/A** **A**

styc-ken vind-ög-da brö-der. klap-par och blö-der.
hjär-ta som